

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 956/2021
15.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Жељко Трлаковић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, Војске Србије, ВП 9932 Ћуприја, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, ради исплате отпремнине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2095/20 од 17.11.2020. године, у седници већа од 15.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2095/20 од 17.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судске јединице у Ћуприји, П1 282/19 од 05.02.2020. године одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име отпремнине исплати износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 15.07.2014. године до исплате и обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 12.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2095/20 од 17.11.2020. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у делу којим је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу исплати на име отпремнине износ од 71.560,14 динара са законском затезном каматом од 15.07.2014. године до исплате и у делу о трошковима поступка, а у преосталом делу првостепена пресуда је укинута.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег

интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев није основан јер је о захтеву тужиоца коначно и правноснажно одлучено у управном поступку, будући да тужилац није изјавио жалбу против решења тужене УП1 11-2/15 од марта 2015. године којим је одбијен његов захтев за признавање права на отпремнину. О тужбеном захтеву судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањима и правним основом. Стога у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој парници тужба за исплату поднета је 14.06.2017. године, а побијана другостепена пресуда донета је 17.11.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 71.560,14 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић